

ЕЛХА.

ихо и спокойно си расла елхата въ гъстата гора. Никой не я смущавалъ и тревожилъ.

Но тя не била доволна отъ този животъ и често се оплаквала:

— Другитѣ дървета живѣятъ щастливо, само на мене е лошо. Какви хубави листа иматъ, а моитѣ — корави, прилични на игли.

Елхата се помолила на Бога:

— Боже, облѣчи ми клончетата съ листа!